

Russian National Orchestra

(Grigore Constantinescu – 8 septembrie 2017)

Apariția periodică a unui „ziar al Festivalului” oferă publicului care frecventează zilnic programele fiecărei ediții informații, mai mult sau mai puțin utile, culese de colaboratorii publicației. Astfel aflăm dintr-o pagină a ziarului, cu comentarii despre primele concerte simfonice de la Sala Palatului, știri privitoare la existența și activitatea formației „Russian National Orchestra” că este prima instituție privată, înființată cu contribuțiile persoanelor particulare, ale corporațiilor și fundațiilor ruse.

Încadrată în seria „Marilor Orchestre ale Lumii”, formația este invitată să-și prezinte programele pe scena Festivalului drept prima orchestră nonguvernamentală, care a luat ființă în 1990 din inițiativa pianistului și dirijorului Mihail Pletnev. Pentru publicul nostru urmează ca impresia generală să confirme că formația a devenit rapid „una dintre orchestrele de top ale lumii”.

Concertul cu care a debutat prima săptămână a ediției 2017, l-a prezentat ca dirijor pe Pletnev, oferindu-ne trei lucrări deosebite ca manieră, conținut și execuție. Am urmărit, după spusele lui Pascal Bentoiu care a orchestrat manuscrisul lui Enescu, „Poemul Isis o lucrare misterioasă, impregnată de efluvii oedipiene, dar și de un inconfundabil aer tristanesc”. Versiune puțin convingătoare, muzica și-a aflat simetria componistică în audierea „Simfoniei a VI-a” de Prokofiev, o piesă orchestrală amplă. Comentarii apreciază că simfonia reprezintă ecoul depresiei resimțite de autor după încheierea celui de Al Doilea Război Mondial. Între cele două repere muzicale, auditorii l-au descoperit pe Nikolai Lugansky, un pianist prestigios, a cărui anvergură i-a îngăduit abordarea „Concertului nr.3, în Do Major”, de Serghei Prokofiev. În viața muzicală bucureșteană de acum mai multe decenii, ilustra solistă Silvia Șerbescu beneficiase de succese strălucite cu această lucrare de care mulți își mai amintesc încă. Fără a ne propune comparații, Lugansky a fost de asemenea răsplătit cu aplauze meritate, probabil apreciat mai mult de spectatori decât orchestra simfonică și dirijorul Mihail Pletnev.

Pentru al doilea concert prezentat de „Russian National Orchestra”, la pupitrul dirijoral cu Horia Andreescu, un muzician de renume al baghetei românești, opțiunile repertoriale s-au îndreptat către sudamericanul Ginastera și suita sa de succes „Estancia”, capabilă de a înviora ca ambient și ritm orchestra. Dintre piesele enesciene mai puțin familiare publicului, „Aria and Scherzino”, relansată spre ascultare de violonistul Sherban Lupu, și-a căutat locul în catalogul creației compozitorului român. Interpretul acestei piese miniaturale concertante, Vadim Repin, se pregătea astfel pentru abordarea primei audiții românești a „Concertului pentru vioară și orchestră” de Sir James MacMillan. Concertul este mai puțin perceput valoric în înțelesurile unei partituri complexe, de mari dimensiuni, cu care aveau obligația să se confrunte orchestra și dirijorul. Ni se pare dificil de executat muzica acestei lucrări, cu un parcurs episodic extins, depășit însă cu abilitate de Repin. Oricum, astfel de momente aduc merite speciale organizatorilor, ca interes componistic pentru repertoriul programului festivalier.

Finalul demonstrației oferite de „Russian National Orchestra” era așteptat de melomani, odată cu epopeea „Simfoniei nr.5, op.64” de Piotr Ilici Ceaikovski. Horia Andreescu are însă un spirit eroic, cu o forță capabilă să înfrunte o asemenea capodoperă. Răsplătit de iubitorii muzicii romantice,

Maestrul a impus o victorie artistică ce ridică valoarea artistică a formației conduse, mult peste nivelul celor constatate anterior.

Mulțumim Maestre Mihai Constantinescu!